

Arbejde. Jeg tror, at i en Nedgangsperiode som i Øjeblikket er det maaske dobbelt betænkeligt, om man vilde bringe Landboforeningerne og Husmandsforeningerne i en vanskelig Stilling eller søge at svække det Arbejde, de i saa Henseende gør. — De øvrige Midler, som anvendes, gaar jo til Forsøgslaboratoriet, til Statens Planteavl-forsøg, til veterinære Foranstaltninger, til Tilsyn med Landbrugets Afsætning og Varer, o. s. v. Det er Midler, som slet ikke kommer direkte i Landboforeningernes eller Landbrugernes Hænder, men som alene administreres gennem Staten. Jeg tror derfor at kunne sige, at baade for Landbrugets og for andre Erhvervs Vedkommende skal man være betænkelig ved at indskrænke de Bevillinger, der virkelig virker til, at Erhvervet kan blive bedre, fyldigere, sikrere og stærkere, og jeg tror, at netop Statens Hjælp paa disse Omraader kan blive af langt større Betydning, end om man giver sig til, saaledes som det nylig blev drøftet, handelspolitisk at gribe stærkt ind.

Jeg vil gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Slengerik. Det ærede Medlem holdt jo i Gaar en Tale, hvori han søgte at gøre det godt igen — der var ved at opstaa ligesom en lille Kurre paa Traaden mellem de tidligere allierede, og det kunde det ærede Medlem ikke holde ud. Han talte om den Dag, „da vi skal have den Glæde at komme i Samarbejde igen“. Man havde Indtrykket af, at det var en Hjertesag for det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at han ikke regnede med, at Venstre vilde sprænges, og at nogle vilde gaa over til det radikale Parti, og det tror jeg, han gør rigtigt i. Han regnede derimod med, at man fremdeles vilde gaa ud og søge at vinde Venstres Vælgere. Det kan jo være rigtigt, og jeg vil sige, at hvis det ærede Medlem Hr. Slengerik og hans Parti kan have lige saa godt Held med sig i de kommende Aar som i de 17 Aar, der er gaaet, vil de formentlig her i Salen kunne vente at blive saa mange, som der kan sidde om Hørups bekendte Kalvesteg. Jeg tror derfor, det kan være rigtigt, at de kommer ud i et saadant Arbejde for at vinde Venstres Vælgere. Det har Fortiden vist, og det vil antagelig Fremtiden ogsaa vise.

Jeg skal slutte med at sige, at det er mit Haab og min Tro — jeg tror, den deles af den store Del af den danske Befolkning —, at den nuværende Regering vil være i Stand til at føre os ind i sundere og bedre økonomiske Forhold. Jeg ønsker den Lykke til dette Arbejde i den Tid, der kommer.

Hedegaard: Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger, og jeg vilde for Resten slet ikke have taget Ordet under denne Forhandling, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Borgbjerg havde kaldt mig frem med nogle Udtalelser angaaende et Referat, som han har læst i et Blad, af Møder, jeg har holdt ovre i min Valgkreds. Men inden jeg omtaler dette, vil jeg gerne gøre et Par andre Bemærkninger.

Jeg vil begynde med at give min Tilslutning til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem Hr. Søgaard forleden om den Reform, som paatænkes indført ved Afskaffelsen af de store Bogstaver. Jeg kan fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, han fremkom med, og jeg haaber, at den højt-ærede Undervisningsminister, hvis han søger den gennemført, vil søge den gennemført her i Rigsdagen, saaledes at den kan komme til en almindelig Drøftelse.

Dernæst vil jeg gerne give min Tilslutning til nogle Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det er saa sjældent, jeg har den Fornøjelse at være enig med det ærede Medlem, at jeg ikke kan undlade at gøre opmærksom paa det, naar han en Gang imellem efter min Mening er paa den rigtige Side. Det drejer sig om nogle Udtalelser om Besættelsen af Amtsforvalterembederne. Det forekommer ogsaa mig, at Besættelsen af disse burde foregaa paa den Maade, som er omtalt af Sparekommissionen. Og idet jeg slutter mig til det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Udtalelse, vil jeg stille mig ved hans Side, naar han spørger den højt-ærede Minister, om han ikke tænker paa i Fremtiden at lade Amtstuefuldmægtigpersonalet konkurrere paa lige Fod med Centraladministrationens Embedsmænd om Amtsforvalterstillingerne. Jeg kender personlig den Mand, der søgte Amtsforvalterembedet i Ribe, og som der er talt noget om, og jeg synes, at man ved denne Lejlighed burde have udnævnt ham og derved vist, at man vilde følge den Vej; han er efter min Mening fuldt ud kvalificeret til et saadant Embede og har været det i mange Aar, og det Arbejde, han har gjort indenfor de forskellige Amtstuer, hvor han har været, viser tydeligt, at han er en saadan Plads voksen.

Baade det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har været inde paa den saakaldte Affære om Husmændene i Fjends Herred. Jeg kan være enig i at fordømme, at Kontorchef H. C. Larsen, naar han er rejst ud for at undersøge en saadan Sag, i Stedet for da at tage tilbage til det Ministerium, han er udsendt af, og aflægge Beretning